

[Christophersen]

leret bl. a. under indtryk af forløbet af de forhandlinger, der nu skal føres. Derfor er der næppe grund til at gå stærkere ind i diskussionen nu. Nu har regeringen erfaret holdningen her i salen. Jeg tror også, regeringen i de kommende dage meget klart vil erfare holdningen blandt vore allierede. Jeg håber, det alt sammen har været med til at gøre det rigtige indtryk på regeringen.

I konsekvens af det synspunkt har vi samme indstilling, som andre har givet udtryk for vedrørende dagsordener: vi ser ikke noget formål med at stemme for nogen dagsordener. Vi stemmer derfor imod alle de dagsordensforslag, der er stillet.

Palle Simonsen (KF):

Jeg havde egentlig ikke nogen bemærkninger til hr. Lasse Budtz' første indlæg, men jeg må indrømme, at i det andet var der nok nogle bemærkninger, der var lidt flotte, og som fortjener at få en enkelt kommentar med på vejen. Når hr. Lasse Budtz f. eks. siger, at partierne til højre i salen støtter oprustningsautomatikken, synes jeg nok, det er en flot bemærkning. Jeg går ud fra, at hr. Lasse Budtz stadig væk er enig i det, som udenrigsministeren citerer fra Harmelrapporten om, hvordan sikkerhed og afspænding supplerer hinanden. Det plejer da også at være ud fra disse forudsætninger, vi normalt diskuterer.

Hr. Lasse Budtz siger videre, at man må acceptere, at man ikke kan føre udenrigs- og sikkerhedspolitik uden om socialdemokratiet. Ja, det vil vi gerne acceptere. Udenrigsministeren sagde i sin tale, at man ikke kunne føre udenrigs- og sikkerhedspolitik med venstrefløjen. Så er der faktisk kun tilbage for socialdemokratiet at føre denne politik med det, som hr. Lasse Budtz kalder partier til højre i salen. Lige så vel som vi accepterer det, hr. Lasse Budtz siger, så går jeg også ud fra, at hr. Lasse Budtz vil acceptere, at socialdemokratiet ikke kan føre udenrigs- og sikkerhedspolitik uden om de partier, man normalt har ført denne politik med. Det skulle gerne også blive udgangen på debatten i dag, at det er de partier, som er fundamentet og sikkerheden og garanten for, at vi har en rimelig og fornuftig udenrigs- og sikkerhedspolitik.

Hvorvidt hr. Lasse Budtz modtager noget signal på noget tidspunkt, skal jeg lade stå

hen i det uvisse. Vi kan diskutere om et halvt års tid, hvordan den situation er forløbet; lad os ikke bore mere i dette på nuværende tidspunkt.

Hr. Gert Petersen havde et meget ophidset indlæg i dag, kan man nok sige, med mange postulater, hvoraf forsvarsministeren har afvist de fleste, men jeg kan ikke undlade at komme med et par enkelte bemærkninger til hr. Gert Petersen. Hr. Gert Petersen starter meget flot med at sige, at der skal ikke herske tvivl om, at SF går imod oprustning både i Øst og i Vest – og prøver dermed ligesom at skaffe sig et alibi i denne diskussion. Det er alligevel symptomatisk, at hr. Gert Petersen bruger en stor del af sin tale til at fortælle om de skrækelige ting, som knytter sig til krydsermissilerne – hvad vi naturligvis er enige om – men hr. Gert Petersen ofrer ingen tid på at tale om SS-20 og andre våben, som findes på den anden side.

Hr. Gert Petersen har ikke svaret på, hvad resultatet f. eks. blev af, at man ikke iværksatte en produktion af neutronbomben, om det bragte nogen ændringer i det østlige situationsbillede.

Jeg kunne fortsætte mine spørgsmål til hr. Gert Petersen og spørge: hvorfor tror hr. Gert Petersen egentlig, at der aldrig er kommet noget ud af MBFR-forhandlingerne? Hvorfor har det ikke givet noget resultat? Hr. Gert Petersen, som læser så mange artikler og kan så mange citater, kunne måske passende svare på, hvorfor vi ikke på disse områder ser nogle resultater. Det kunne måske bidrage til lidt større balance.

Jeg skal i øvrigt sige til det radikale venstres mange talere her i dag, at der er én ting, der har glædet mig, og det er, at mine bemærkninger tilsyneladende er gået ind hos det radikale venstre. Det bevirker i hvert fald, at det ikke har været helt spildt, hvad vi har diskuteret. Jeg tror, vi har fået det gjort helt klart, hvordan vi hver især ser på denne situation. Jeg skal i øvrigt ikke gentage mine argumenter over for det radikale venstre fra mit første indlæg; det skal jeg forskåne disse medlemmer for.

Hvad angår dagsordenerne, kan man sige, at der nu er opstået en ny praksis, nemlig at man fra regeringens side starter med at sige, at man stemmer imod alle dagsordener. Vi kan fra den konservative folketingsgruppes side tilslutte os dette i dag med den bemærk-